

УГОДА

МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ СУЛТАНАТУ ОМАН ПРО СПРИЯННЯ ТА ВЗАЄМНИЙ ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ

Уряд України та Уряд Султанату Оман, (що надалі іменуються “Договірні Сторони”);

Бажаючи розширювати та зміцнювати економічне співробітництво між двома країнами, що слугуватиме обопільним інтересам та призведе до збільшення обсягу інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони;

Визнаючи, що сприяння та взаємний захист таких інвестицій сприятиме стимулюванню ділової ініціативи потоку інвестицій та обміну технологіями в інтересах економічного розвитку обох Договірних Сторін;

Домовились про наступне:

СТАТТЯ 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін “інвестиції” означає будь-який вид активів, інвестованих у відповідності до чинного законодавства Договірної Сторони, що приймає інвестицію на своїй території і складаються зокрема, але не виключно з:

(а) рухомого та нерухомого майна та будь-яких інших майнових прав, таких як оренда, права утримання, застави та інших подібних прав;

(б) паїв, акцій та інших форм участі у власності

(в) грошових вимог або вимог на будь-які інші вклади або виконання договірних зобов’язань, які мають грошову вартість;

(г) прав інтелектуальної власності, включаючи, але не виключно авторські права, ліцензії, торгові марки, патенти, промислові проекти та моделі, торгові назви та гудвіл;

(д) будь-яких прав, наданих законом, контрактом або шляхом ліцензій або дозволів, наданих згідно із законом, включаючи права на пошук, видобуток або використання корисних копалин;

Будь-яка зміна форми в якій інвестовано або реінвестовано активи не впливатиме на характер інвестицій, якщо ця зміна не суперечить чинному законодавству приймаючої Договірної Сторони .

2. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, яка інвестує на території іншої Договірної Сторони.

(а) Термін "фізична особа" означає для кожної Договірної Сторони особу, що має громадянство цієї держави відповідно до її законів.

(б) Термін "юридична особа" означає по відношенню до кожної Договірної Сторони будь-яку юридичну особу, засновану на території однієї з Договірних Сторін відповідно до її чинного законодавства;

3. Термін "прибутки" означає суми, отримані в зв'язку з інвестуванням та реінвестуванням та зокрема, але не виключно, включають технічну допомогу, прибутки, проценти, прибутки з капіталу, дивіденди, роялті.

4. Термін "територія" означає територію Договірної Сторони, включаючи територіальні води, над яким, згідно з міжнародним правом або законами Договірної Сторони вона може здійснювати суверенні права або юрисдикцію.

СТАТТЯ 2

Сприяння та захист інвестицій

Кожна Договірна Сторона повинна на своїй території, згідно з своїм національним законодавством та положеннями цієї Угоди, допускати, сприяти та захищати інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони.

СТАТТЯ 3

Справедливе поводження

Кожна Договірна Сторона у відповідності до принципів міжнародного права повинна справедливо поводитись з інвестиціями інвесторів іншої Договірної Сторони на своїй території.

СТАТТЯ 4

Національний режим та режим найбільшого сприяння

Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям та діяльності, пов'язаній з інвестиціями інвесторів іншої Договірної Сторони режим, не менш сприятливий, ніж той, що надається інвесторам будь-якої третьої держави.

Положення цієї Статті не розповсюджуються на привілеї, які надаються Договірною Стороною третій державі з огляду на її членство в будь-якому митному союзі, зоні вільної торгівлі, спільному ринку або іншій формі регіонального економічного співробітництва.

Положення цієї Статті не розповсюджуються на питання, пов'язані з оподаткуванням.

СТАТТЯ 5

Експропріація та націоналізація

1. Інвестиції інвесторів однієї Договірної Сторони користуються повним захистом та безпекою на території іншої Договірної Сторони.

2. Жодна з Договірних Сторін не застосовує будь-яких заходів експропріації, націоналізації або інших дій, які мають ефект еквівалентний на території іншої Договірної Сторони націоналізації чи експропріації (тут та надалі разом як "експропріація"), окрім як для суспільної мети, що мають відношення до внутрішніх потреб цієї Договірної Сторони та на недискримінаційній основі.

Будь-які експропріації ні заходи повинні супроводжуватись наданням невідкладної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація має нараховуватись на основі ринкової вартості інвестиції напередодні того, коли рішення про націоналізацію або експропріацію було проголошено чи стало загальновідомим. Якщо ринкова вартість не може бути точно встановлена, компенсація визначатиметься на рівних принципах, беручи до уваги, між іншим, інвестований капітал, знецінювання, репатріацію капіталу, зміну вартості, гудвіл та інші подібні фактори. Компенсація включатиме відповідний процент за ставкою LIBOR за таким курсом, що передбачений законом; у валюті, в

якій інвестиція була здійснена; з дати націоналізації або експропріації до дати платежу.

Платежі, що виникають, мають вільно переказуватись без необгрунтованої затримки.

СТАТТЯ 6

Компенсація

Інвесторам однієї з Договірних Сторін, чиї інвестиції зазнають збитків через війну або інший збройний конфлікт, революцію, національний надзвичайний стан, заколот на території останньої Договірної Сторони, надаватиметься останньою Договірною Стороною режим по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої, в залежності від того, який з них є найбільш сприятливим для інвестора.

СТАТТЯ 7

Переказ платежів, що мають відношення до інвестицій.

1. Кожна Договірна Сторона повинна гарантувати інвесторам іншої Договірної Сторони після виконання інвесторами усіх фінансових зобов'язань вільний переказ платежів, що стосуються інвестицій на та з її території, включаючи:

- а) дивіденди, проценти та інші поточні прибутки;
- б) роялті;
- в) повернення кредитів, отриманих в установленому порядку;
- г) кошти, отримані в результаті продажу або ліквідації всієї або будь-якої частки інвестиції, її експропріації, включаючи приріст капіталу інвестора;
- д) компенсації за експропріацію або втрати, про які йдеться в Статті 5 та Статті 6;
- е) доходи приватних та фізичних осіб Договірних Сторін, яким дозволено працювати на території іншої Договірної Сторони у зв'язку з інвестиціями;

- є) початковий капітал та будь-які додаткові кошти, спрямовані для підтримки та розвитку інвестицій;
ж) прибутки.

Перекази вказаних платежів повинні здійснюватись без затримок за переважаючим офіційним курсом обміну, який існує день переказу.

СТАТТЯ 8

Суброгація

Якщо Договірна Сторона (Компенсуючи) у відповідності з гарантією, що вона взяла на себе по відношенню до інвестиції на території іншої Договірної Сторони, здійснює платіж інвестору, то Компенсуючи Сторона має повне право суброгувати всі права та позови згаданого інвестора.

Вищезгадані платежі не впливають на право сторони, що отримала гарантію, звертатися до Міжнародного Центру по вирішенню інвестиційних спорів (ICSID).

СТАТТЯ 9

Спеціальні зобов'язання

Інвестиції, які є предметом спеціальних зобов'язань однієї з Договірних Сторін перед інвестором іншої Договірної Сторони регулюватимуться незалежно від положень цієї Угоди, умовами таких зобов'язань в разі, якщо вони є більш сприятливі ніж ті, що надаються цією Угодою.

СТАТТЯ 10

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором

Спори стосовно інвестицій, що виникають Сторони, мають вирішуватись дружнім шляхом.

Якщо ці спори протягом 6 місяців з дати їх виникнення не вирішуються, спір на вимогу будь-якої з сторін спору може бути переданий на вирішення Міжнародного Центру по вирішенню

інвестиційних спорів ("Центр"), створеного згідно з Конвенцією про Вирішення Інвестиційних Спорів між Стороною та Громадянами інших Сторін, підписаного у Вашингтоні 18 березня 1965 року.

СТАТТЯ 11

Вирішення Спорів між Договірними Сторонами

1. Договірні Сторони вирішуватимуть по можливості будь-які спори стосовно тлумачення або застосування цієї Угоди шляхом переговорів дипломатичними каналами.

2. Якщо спір не буде вирішено протягом шести місяців з дня порушення питання боку будь-якої Договірної Сторони, на вимогу будь-якої з Сторін він може бути переданий доарбітражного трибуналу.

3. Такий арбітражний трибунал повинен засновуватись наступним способом:

кожна Договірна Сторона призначить одного члена трибуналу і ці два члени повинні домовитись про обрання на посаду Голови арбітражного трибуналу третього члена трибуналу, представника країни, що має дипломатичні стосунки з кожною із Договірних Сторін. Члени трибуналу повинні бути призначені протягом двох місяців з дати коли будь-яка з Договірних Сторін поінформувала іншу Договірну Сторону про те, що вона має намір подати спір на розгляд арбітражу.

4. Якщо призначення членів трибуналу не було виконано у період, визначений вище у параграфі (3), будь-яка Договірна Сторона може за відсутністю будь-якої іншої угоди, запросити Президента Міжнародного Суду для винесення необхідних призначень. Якщо Президент Міжнародного Суду є громадянином однієї з Договірних Сторін, або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, необхідно запросити наступного за старшинством члена Міжнародного Суду, що не є громадянином однієї з Договірних Сторін для винесення необхідних призначень.

5. Арбітражний трибунал має приймати рішення більшістю голосів. Арбітражний трибунал має визначити свою власну процедуру. Рішення трибуналу є остаточним і обов'язковим для обох Договірних Сторін, і, у випадку звернення будь-якої з договірних сторін, має тлумачитись трибуналом. Кожна Договірна Сторона в рівній частині повинна нести витрати, пов'язані з діяльністю трибуналу, включаючи виплату суддям, якщо арбітражний трибунал не прийме іншого рішення.

СТАТТЯ 12**Набуття Угодою чинності та її тривалість**

1.Ця Угода набуває чинності днів після отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення, в якому інформується про виконання всіх вимог внутрішнього законодавства щодо набуття цією Угодою чинності.

2.Ця Угода залишатиметься чинною протягом десяти років і повинна залишатися чинною на такий же період чи періоди доти, доки одна з Договірних Сторін, за один рік до закінчення початкового або будь-якого наступного періоду, у письмовій формі не повідомить іншу про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3.Стосовно інвестицій вкладених до моменту припинення чинності цієї Угоди, то Статті 1-11 цієї Угоди продовжують бути чинними на подальший двадцятирічний період з моменту припинення дії цієї Угоди.

На посвідчення чого належним чином уповноважені представники обох Договірних Сторін підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Москва "14" січня 2002 року, що відповідає " " року в двох дійсних примірниках українською, арабською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними.

У випадку виникнення будь-яких розбіжностей, текст англійською мовою матиме переважну силу.

ЗА УРЯД УКРАЇНИ

ЗА УРЯД СУЛТАНАТУ
ОМАН